

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – III. ÉVFOLYAM – 20. SZÁM, 2010. MÁJ. 16.

Kedves testvéreim!

Elmúlt az ünnep, és a felolvasott történetben szereplő tanítványok nyilván

núi, mint mi talán egész életünkben. Szemük előtt lezajlott az üdvtörténet legfontosabb része, legyőzött a halál. És elindultak, talán tovább az útjukon,

Tanítványai közül ketten aznap egy faluba mentek, amely Jeruzsálemtől hatvan futamnyira volt, és amelynek Emmaus a neve, és beszélgettek egymással mindarról, ami történt. Miközben beszélgettek, és vitatkoztak egymással, maga Jézus is melléjük szegődött, és együtt ment velük. Látásukat azonban valami akadályozta és nem ismerték fel őt. Ő pedig így szólt hozzájuk: „Miről beszélgettek egymással útközben?” Erre szomorúan megálltak. Majd megszólalt az egyik, név szerint Kleopás, és ezt mondta neki: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod mi történt ott ezekben a napokban?” „Mi történt?” - kérdezte tőlük. Ők így válaszoltak neki: „Az, ami a názáreti Jézussal esett, aki próféta volt, szóban és tettben hatalmas Isten és az egész nép előtt; hogyan adták át a főpapok és a főemberek halálos ítéletre, és hogyan feszítették meg. Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izráelt. De ma már harmadik napja, hogy ezek történtek. Ezenfelül néhány közülünk való asszony is megdöbbsentett minket, akik kora hajnalban ott voltak a sírboltnál, de nem találták ott a testét; eljöttek és azt beszélték, hogy angyalok jelenését is látták, akik azt hirdették, hogy ő él. El is mentek néhányan a velünk levők közül a sírhoz, és mindent úgy találtak, ahogyan az asszonyok beszélték; őt azonban nem látták.” Akkor ő így szólt hozzájuk: „Ó, ti balgák! Milyen rest a szívetek arra, hogy mindazt elhiggyétek, amit megmondtak a próféták! Hát nem ezt kellett-e elszenvednie a Krisztusnak, és így megdicsőülnie?” És Mózesről meg valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, ami az Írásokban róla szólt. Így értek el ahhoz a faluhoz, amelybe igyekeztek. Ő azonban úgy tett, mintha tovább akarna menni. De azok unszolták és kérték: „Maradj velünk, mert esteledik, a nap is lehanyatlott már!” Bement hát, hogy velük maradjon. És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. Erre megnyílt a szemük, és felismerték, ő azonban eltűnt előlük. Ekkor így szóltak egymásnak: „Nem hevült-e a szívünk, amikor beszélt hozzánk az úton, amikor feltárta előttünk az Írásokat?” Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is elbeszélték, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről.

Lk 24,13-35

még az események hatása alatt voltak. Ebben a néhány napban több történet velük, több dolognak voltak szemta-

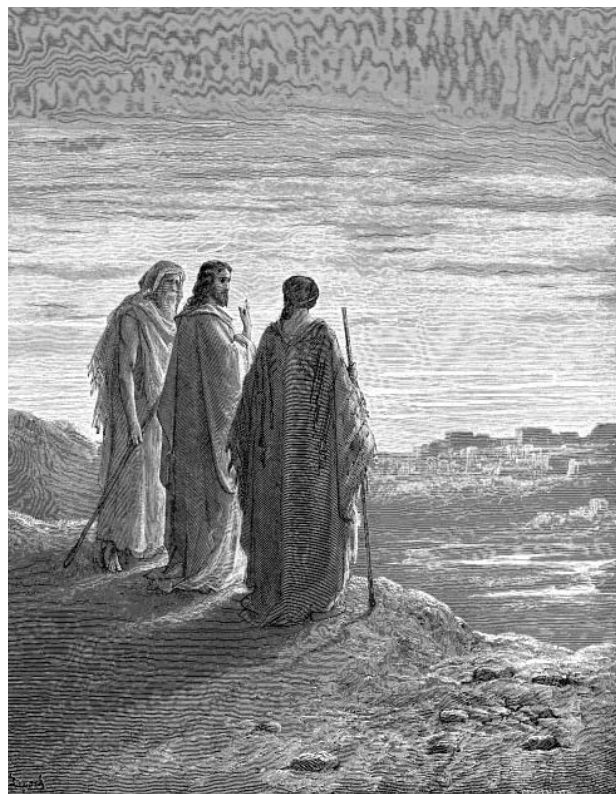
talán magukban is magyarázatokat keresve a történetekre. Az Ige szerint nem a szűk tanítványi körből került ki ez a két

ember, aki az emmausi úton találkozott Jézussal. Valami elhomályosította a látásukat. De vajon mi lehetett ez a valami? Nagyon fontos feltenni ezt a kérdést az ünnep végéhez közeledve, mert amikor mi is visszazökkenünk a hétköznapiakba, minket is ez fog kísérteni.

Ami az ünnepben magától értetődött, az a hétköznapiakban már talán nem is fontos. Sok minden homályosíthatja el a látást és a gondolkodást. Ha visszagondolunk a magvető példázatára, ott is oly sok minden gátolhatta meg, hogy az elvetett mag kikeljen. És így van ez sokszor az ünnepek üzenetével is. Vajon nyáron, amikor „nem időszerű”, gondol-e valaki a betlehemi bölcsőre, vagy

ősszel gondol-e valaki a golgota keresztjére? Mert akkor is ugyanaz az üzenete, mint amikor az ünnep van, akkor is aktuális. Kicsit hasonló ez a helyzet Dávid templomépítési tervével. Ahogy ott nem engedte Isten, hogy egy kőépületbe beszorítsák, úgy nem engedi azt sem, hogy egy-egy ünnepre korlátozzák azt az üzenetet, amit mondani akar nekünk az ünnep lényegével.

A tanítványok sokféle tévedésben éltek, mikor Jézussal találkoztak. Profétának nevezik Jézust, de nem Isten Fiának. Ezzel kapcsolatban mi is feltehetjük a kérdést, az ünnepen, ünnepeken kívül nekem kicsoda Jézus? Nekem, Péterhez hasonlóan kijelentette-e a Szentlélek,

hogy Ő Isten Egyszülött Fia, mert csak akkor ismerhetem meg teljesen Őt, ha vallom, hogy Isten egyszülött Fia. Emellett persze próféta is, hiszen megjövendölt sok mindent, többet között saját halálát és feltámadását is.

Érdekes az is, hogy a tanítványok mit vártak volna Jézustól: szabadulást Izrael számára. De csak testi értelemben. Ellenségnek a római megszállókat tekintették, és nem a valódi ősellenséget, a halált. Ezzel azt árulták el, hogy semmit nem értettek meg az egészből. Krisztus meggyógyította a római százados szolgáját, majd a Golgotán egy római katona jegyezte meg róla, ez bizony Isten Fia volt, annál gyakrab-

ban volt gondja a főpapokkal, a farizeusokkal és az írástudókkal (legalábbis, akik magukat annak mondták). Ma is aktuális a kérdés, én mit szeretnék Krisztustól? Merem-e egyáltalán hinni, hogy Ő többet ad, mint a mindennapi kenyér? Azért is lehet, sőt kell imádkozni, hiszen a Miatyánkban is benne van, de Krisztustól még többet kaphatunk, Benne még nagyobb ígéretetek vannak. Meg kell ma is érteni, hogy Krisztus azt a szabadulást hozta el, amire az emberiség a bűneset óta várt. De ez sokszor oly távolinak, oly kivihetetlennek tűnik, hogy talán nem is hiszünk benne. Pedig a Golgotán valósággá vált.

Számomra jelent-e valamit az üres sír? Mert ha igen, akkor bizonyosságot is kell róla tennem. El kell tudni mondanom annak az üzenetét. Amit én hallok róla, merem-e feltételezni, hogy nem csak legenda, és hogy ez az az üres sír, ami megszabadít a legősibb ellenségtől? Ezeknek a tanítványoknak is ugyanazok az íráskorok álltak rendelkezésére, mint a tizenegyek. Mégsem értették meg azok jelentőségét.

Krisztus mégis velük maradt. Rámutatott, hogy mindennek úgy kellett történnie, ahogy történt, méghozzá az általuk is ismert íráskor alapján. Nem dorgálóan, hanem szeretettel magyarázta Jézus az íráskor ezeket a tanítványoknak, mert tudta, hogy valóban nem értik azt. Sokszor az Ige olvasás közben is el kell

csendesedni, hogy Ő maga adjon magyarázatot, és nyissa meg szívünket az Ige megértésére. Nincs nagyobb tragédia az olyan életnél, amely talán egy életen át is olvassa az Igét, mégsem ért meg belőle semmit.

Maguk a tanítványok jegyzik meg, miután eltávozott közülük Jézus, hogy áthelyült a szívük. Nem csak Igét magyarázott, hanem a szívüket is áthelyítette. A betű megül, de a lélek megelevenít. Az Igét magyarázni csak akkor van értelme, ha lélek is van benne. Az ilyen igemagyarázat ad a szomjazó léleknek vizet. Nincs értelme ma sem annak, hogy igéket olvassunk, mondjunk, lélek nélkül. A kettőnek együtt van jelentősége, és értelme. Ha Krisztust hívom az életembe, attól a szívem áthelyül. Attól megváltozik az egész életem minősége. Vége van az ünnepnek, holnap már mindenki teszi a dolgát azon a helyen, ahová Isten rendelte. Jusson eszünkbe húsvét üzenete a hétköznapi forgatagában is. Ne engedjük kihűlni az ünnepet a mi szívünkben sem.

Ámen

(Ez az igehirdetés ötrészes húsvéti igehirdetés-sorozatunk befejező része.)

(Illusztráció: Gustave Doré: Jézus és az emmausi tanítványok)

„Sosem áll más idő a rendelkezésünkre, mint a jelenidő.”

(C.H. Spurgeon)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentisztelet:

Vasárnap 17.00 órától (nyári időszámítás alatt). (Prága 1, Klimentská 18, 3. emeleti gyülekezeti terem.)

Az istentisztelet idejére **gyermekmegőrzést vállalunk** (ugyanabban az épületben). Az igény bejelentése szombat estig a **+420-723-960913** telefonszámon lehetséges.

Bibliáóra: Havonta egyszer; a következő bibliáóra időpontja egyelőre ismeretlen, kérjük kísérik figyelemmel a hirdetéseket.

Konfirmációi felkészítés: vasárnaponként 14.30-tól a Palladium üzletház 3. emeletén

A lelkipásztor elérhetőségei: Éles György, cím: Třeboradická 45, Prága 8 – Kobylišy, telefon: **+420-776-387179**, e-mail: **eles.gyorgy@gmail.com**.

Énekkari próbák: szerdánként 18.30-tól, Nemzetiségek Háza, magyar kisebbség irodája, (Vocelova 3, Prága 2)

Pilzen – istentisztelet **május 22., 14.00**, a helyszínt még pontosítjuk.

Brünn – istentisztelet **június 19., 11.00**, a Nemzetiségek Házában (Radnická 8).

Teplíce – az istentisztelet helye és időpontja egyelőre ismeretlen.

Egyéb információ: **www.reformata.cz**

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Eddig négy család jelezte részvételi szándékát az idei **Tahi Egyházzenei Héten**. Az alkalomra 2010. **augusztus 16-22.** között kerül sor. A hét programjában gyülekezeti énektanulás, kóruséneklés, lelki alkalmak, kirándulás és vetélkedő egyaránt szerepelnek. Az árkedvezményes jelentkezés határideje **június 13.**

Bővebb információ, illetve jelentkezés a **milledoremi@reformata.cz** címen.

– Kilencen vettek részt a múlt szombati, brünni istentiszteleten. A következő alkalom tervezett időpontja június 19.

KIRÁNDULÁS

– A nemzeti ünnep alkalmából a **Volbusz Utazási Iroda négynapos csehországi körutat szervez 2010. augusztus 19-22. között**. A kirándulás programjában szerepelnek *Český Krumlov, České Budějovice, Hluboká, Prága, Jičín, a Cseh paradicsom, Dětenice, Kutná Hora* és más városok látványosságai, valamint a gyülekezetünk által rendszeresen látogatott *Libiř* község temploma is. A kirándulás iránt érdeklődők a **volbusz@chello.hu** e-mail címen jelentkezhetnek.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Éles György, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): **uzenet@reformata.cz**

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP